

skaber, som de finde at være betryggende. Det vil da være lettere for Bestyrrelserne at trænge tilbunds i andre saadanne Foreningers Indretning og faae Indseende med, hvorvidt disse ere solide eller ikke, og ad denne Vej vil der da sikkert meget lettere end umiddelbart kunne opnaaes en Gjenforsikkring over hele Landet. Det er dette, som jeg fra Først af har erklæret, at jeg ansaac for heldigst, og det er denne Anskuelse, som jeg har bestræbt mig for at skaffe Indgang paa de Steder, hvor jeg havde Leilighed dertil. Det lykkes mig imidlertid ikke ved første Forsøg, men jeg vil gjøre et nyt, som jeg haaber skal bringe Sagen henimod dette Resultat, som imidlertid i høi Grad vilde fremmes, dersom Regjeringen vil træffe Foranstaltninger af den Art, som dette Lovforslag tilfigter.

Ville: Den Anskuelse, som den høitæredede Finantsminister udtalte om den rette Opfattelse af § 8 i Loven af 1857, har jeg al mulig Grund til at være tilfreds med, thi den stemmer med min egen, som jeg ogsaa sør bemærkede; men jeg kan dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at der i denne Lovbestemmelse er noget Uheldigt. Saaledes som Bestemmelsen er givet, er den ganske vist præventiv, men naar der staaer, at det nævnte Ministerium, nemlig Indenrigsministeriet, ogsaa i Sygdommens Begyndelse kan paabyde, at hele Besættninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaaes, saa er det dog en meget vage Grændse, som der er givet: „Sygdommens Begyndelse“. Man er endnu den Dag idag isærd med at nedslaae Besættninger omkring i England, skjøndt Sygdommen der har været 3 à 4 Maanedere, og man vil her i Landet komme til accurat det Samme. Naar Sygdommen viser sig i Island, vil man slaae meget stærkt ned derovre, i Haab om at kunne standse den; saa kommer den over til Verne, er der i sin Begyndelse, og man vil da atter slaae stærkt ned der. Jeg troer ikke, man kan føle sig tilfredsstillet ved at kalde Foranstaltningen præventiv, men det glæder mig at høre, at den høitæredede Finantsminister ogsaa er af den Mening, at der ikke i stort Omfang bør handles efter denne § 8. Det

ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Æscherning), med hvem jeg i denne Sag kan være enig i særdeles mange Punkter, gjorde opmærksom paa, at naar Nedslagningen ikke havde hjulpet i England, var det, fordi man havde anvendt den for silbe. Deri troer jeg, at det ærede Medlem tager noget feil, ligesom ogsaa det islandste Exempel, han fremførte, ikke var særdeles nedslaaende, idet det er en bekjendt Sag, at der er en stor Tvist mellem de forskjellige Anstuelers Tilhængere, om Nedslagningsprincippet eller Cuurprincippet i Island har været det Rigtige. Det forekommer mig, efter det Indtryk, jeg har faaet af Sagen, at de Folk, som have holdt paa Cuurprincippet, have sat deres Krig igjennem mod dem, der holdt paa Nedslagningsprincippet, og at det har viist sig, at Cuurprincippet var det, som medførte mindst Tab. Men den væsentligste Forskiel mellem de to Tilfælde er, at man har en Helbredelsesmaade for Skabshydommen mellem Faarene paa Island, men ingen Helbredelsesmaade mod Dvægshydommen, som den har viist sig i England; Nedslagning er det eneste Middel. Jeg kan, som sagt, ikke erkjende det for rigtigt, naar det ærede Medlem har sagt, at man har anvendt denne Nedslagning for silbe; tværtimod, man anvendte den strax med stor Energi og i stort Omfang, men det Giendommelige ved denne Sygdoms Forekomst er, at medens man ellers har kunnet paavise en bestemt Anledning, som har ført Smitten ind i Landet, er man ikke istand til at gjøre dette ved denne Leilighed. En stor Deel af de Sagtyndige i den af den engelske Regjering herom nedsatte Commission nærer den Anskuelse, at Sygdommen er opstaaet af sig selv, og opstaaet navnlig i London, hvor der føres Røhold under Betingelser, der mange Gange ere i høi Grad stikkede til at udvikle Sygdomme, der hos Husdyrene spille den samme Rolle som Cholera, Typhus og lignende Sygdomme hos Menneskene, kortsagt Sygdomme, der ere spontane. Men den egentlige Ulykke i England er, at Selvstyrelsen, som i saa mange andre Henseender er et overordentligt stort Gode, paa dette Omraade medfører den store Ulempe, at der ikke lader sig træffe en samlet bestemt Regel for det